

[Poul Sørensen.]

højt kontingent på en relativt lille gennemsnitsindtægt. Det er det synspunkt og det standpunkt, vi har stået sammen om, og derfor vil jeg, indtil jeg hører andet, regne med, at der i udvalget vil være en mulighed for, at vi kan vende tilbage til de gamle synspunkter, jeg her har refereret, og som i hvert fald jeg mener er de synspunkter, som må være bærende for en moderne og rigtigt anlagt arbejdsløshedsforsikring.

Vedrørende de særlige problemer, der har været fremme, de særlige engangsproblemer, den højtærede minister har stillet op med hensyn til de vanskeligt stillede kasser, har vi jo sidste år drøftet problemet om de 3,5 pct., en sats, som vi har krævet fastholdt. Jeg har allerede med hensyn til problemet om de vanskeligt stillede kasser gjort bemærkning om, hvorledes jeg må se på det, og jeg har stillet det spørgsmål, om det ikke også for den højtærede minister er ejendommeligt, hvad jeg har fremdraget her. Med hensyn til den ekstraordinære hjælp vil jeg gerne have yderligere oplysninger i udvalget for dér at blive gjort bekendt med den virkelige baggrund for denne hjælp. Derefter vil jeg, og mit parti med mig, overveje spørgsmålet.

Jeg kan sige, at det kommunistiske lovforslag selvfølgelig ingen interesse har for os; det må vi afvise.

Efter at jeg nu her har redegjort for vore synspunkter og vort standpunkt, er ministeren altså klar over vor stilling i sagen. Jeg har anmodet om besvarelse af visse spørgsmål og angivelse af visse hovedretningslinjer som baggrund for et forslag, der har haft en så ejendommelig skæbne, som dette forslag har haft. Jeg håber, at vi må kunne trænge til bunds i spørgsmålene under den meningsudveksling, som senere må finde sted med den ansvarlige minister.

Aage Fogh: Til indledning vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om den foreliggende situation, nemlig den lidt ud over det sædvanlige, at der fremsættes et lovforslag for et område, der samtidig behandles i en kommission, der ikke er færdig med sit arbejde. Det er blevet sagt af de to foregående ærede talere, at det er hastværksarbejde, når den højtærede minister nu fremsætter sit forslag. I den anledning vil

jeg gerne gøre opmærksom på, at den kommission, der er tale om, blev nedsat i juni 1953. Det er altså snart 5 år siden, den begyndte sit arbejde. Jeg kunne også understrege, at den blev nedsat af den daværende socialminister, det nuværende ærede medlem hr. Poul Sørensen, og at det var det ærede medlem hr. Lorentzen, der var formand. I løbet af de godt og vel 3 år, det ærede medlem var formand, blev der — så vidt jeg husker — holdt 4 møder. Det turde altså i nogen grad være de ærede medlemmer hr. Lorentzens og hr. Poul Sørensens skyld, at arbejdet er holdt tilbage. I efteråret 1956 fik vi en ny formand i kommissionen, og derefter blev der afholdt 14 møder; der har altså virkelig været arbejdet intensivt med det resultat, at vi har fået en masse oplysninger frem, og vi har diskuteret mange forslag.

Angående arbejdet i kommissionen er jeg principielt ikke uenig med det ærede medlem hr. Poul Sørensen, når han siger, at det er hans opfattelse, at fremtiden med hensyn til arbejdsløshedslovgivningen og kasserne må forme sig således, at vi får en større samling om arbejdet. Jeg tror også, at den udvikling er undervejs i tilknytning til det, der er sket på fagenes område, hvor man nu i vinter har samlet sig, så vidt jeg forstår, i 8 grupper til forhandling om løn- og arbejdsspørgsmål. Jeg tror, denne udvikling vil skride videre frem, og en dag er tiden moden til, at arbejdsløsheds-kassernes administrationsområde kan ordnes på samme måde, men jeg tror som sagt ikke, tiden er moden dertil i dag. Det ville være uklogt, om vi her i folketinget tvinger denne ordning med hensyn til arbejdsløsheds-kasserne igennem, inden tiden er inde, inden spørgsmålet er modnet inden for arbejderne rækker i almindelighed.

Jeg anerkender det store og det dygtige arbejde, som arbejdsløsheds-kasserne har udført igennem en årrække, men jeg må måske også have lov til at sige, at jeg har høstet den erfaring, at arbejdsløsheds-kassernes repræsentanter, hvoraf der var mange i kommissionen, på trods af at de formentlig er socialdemokrater af politisk opfattelse, var temmelig konservativt indstillet på det område, vi debatterede. Derfor er jeg langt fra sikker på, at man den dag, vi